

KALSNAVAS

AVĪZE

KALSNAVAS PAGASTA
PĀRVALDES IZDEVUMS

2017. gada jūnijs – augusts

Nr. 3 (154)

*Guļ balles placis parka malā
Jau gadiem kluss un vientulīgs.
Ne cītaru, ne bungas skaļās
Te nedzird, kā tas senāk bij.*

*Un dēļu soli apkārt placim
Tik sen vairs nava manīti.
Vien zāle zaļo danču placī,
Dzied parka kokos putniņi.*

*Bet kādreiz te bij zaļumballes
Pēc Kapu svētkiem reizi gadā.
Tad pievakarē no visas apkārtnes
Te ļaudis ļāvās dancim raitam.*

*Tur mūzika no kinofilmām,
No teātru un Paula dziesmām.
Tur seni draugi atkal tikās,
Bet citi lēnā valsī iepazīnās.*

*Līdz rīta sārtas saules gaismai
Šai placī mūzika un ļaužu skaņas.
Tik atskanot jau putnu dziesmām,
Steidz muzikanti vākt rīkus savus.*

*Guļ balles placis parka malā
Jau gadiem kluss un vientulīgs.
Tur zaļo zāle savā vaļā
Un parka koki klusi nīkst.*

*Tik sīkie putni balsī skaļā
Spēj placi dziesmām piepildīt.
Bet lielie koki parka malā
Var daudz par placi pastāstīt.*

Sk. Beļicka

Visi braucot no Jāņukalna uz Jaunkalsnavu pirms lielā Silavu meža esam pamanījuši „grāvi”, kur ūdens tek cauru gadu. Izrādās tas nav vienkāršs grāvis, bet viena no mūsu pagasta mazajām upītēm, kuru dēvējam Antonīca. Par šo upīti droši var teikt, tā sākas mūsu pagastā un arī tepat beidzas, ietekot Vesetā kaut kur Tutenu pļavās. Tās garums ir apmēram 14 km. Metot lokus, tā savus ūdeņus savāc no lieliem un maziem strautiem, urgām. Braucot no Jāņukalna to nākas šķērsot gan braucot uz Jaunkalsnavu, gan Veckalsnavu un arī Bērzauni. Ne vienu vien reizi melnais stārķis te meklējis barību, lai varētu pabarot savu saimi. Staltbriežu bari remdējuši savas slāpes. Arī par šo upīti nevar teikt, ka nav iejaucies cilvēks tās tecējumā. Daudzviet jau lejtecē tā ir iztaisnota. Upīte ar saviem ūdeņiem ir darbinājusi ūdenszirnavas, kas ir bijuša vienas no retajām pēc savas uzbūves Latvijā. Šeit ūdens ratu darbinājis skrienot pa speciāli izveidotām renēm. Vēl tagad Gribēnos ir saskatāmi daži fragmenti no šīs unikālās būves.

Liekas tik nevainīga, tik maza, bet ir bijuši tādi pavasari, ka ar savu spēku spējusi apturēt satiksmi, meklējot ceļu saviem ūdeņiem izskalojusi jaunu gultni, bet visam norimstot atgriezusies atpakaļ. Braucot paskatīsimies vērigāk, varbūt arī mēs ieraudzīsim kādu brīnumu.

Vineta Vorslova, teksts un foto

Paldies!

Savā un visas ZZS Madonas novada komandas vārdā saku ļoti lielu Paldies Kalsnavas pagasta iedzīvotājiem par neatsveramo atbalstu šī gada pašvaldību vēlēšanās Madonas novadā! Es sajutu pagasta iedzīvotāju atbalstu gan ceļā līdz vēlēšanu dienai, gan arī pēc rezultātu sagaidīšanas, Tas bija garš un sarežģīts laiks, bet droši vien tāpēc, ka būt pašvaldībā pie domes deputātu galda ir ļoti liela atbildība savā un visu iedzīvotāju priekšā. Ir uzklausi arī sava daļa kritikas, kas ir labi, jo liek vairāk koncentrēties un izsvērt katru lēmumu.

Pašvaldības darbā milzīga loma ir komandai, kas ir apkārt. Esmu ļoti gandarīts, ka no Kalsnavas pagasta par domes deputātu ir ievēlēts arī Gatis Teilis, kļūstot par pagaidām visu laiku jaunāko ievēlēto deputātu Madonas novada domē. Zinu, ka Gatis ir pilns ar idejām, ko realizēt un ieviest, ticu, ka kopā ar viņu mēs varēsim darīt daudz laba Kalsnavas pagastam un iedzīvotājiem. Tuvākās idejas, ko ieviest mūsu pagastā, ir: atbūvēt Alunāna parka labiekārtošanas projektu Jaunkalsnavā, kuram izdevies piesaistīt arī Eiropas Savienības struktūrfondu līdzfinansējumu, rekonstruēt bērnu rotaļu laukumu Aiviekstē, uzstādīt apdzīvotas vietas ceļa

zīmes Jāņukalnā. Satiksmes Ministrijā esmu uzsācis sarunas par Vesetas tilta rekonstrukcijas finansējumu Jaunkalsnavas centrā no Valsts investīciju budžeta, taču šo lēmumu pieņemšana un saskaņošana

ir laikietilpīgs un garš process. Jācer, ar pozitīvu rezultātu tuvākajos gados!

Patiesā cieņā,
Agris Lungevičs

Labdien, kalsnavieši

Ir pagājis pēc vēlēšanu laiks, norimušas lielākās kaislības, esam tikuši pie jaunās novada deputātu saimes. Jūtos pagodināts būt viens no 17 Madonas novada deputātiem. Paldies jums par man izrādīto uzticību atdot savu balsi par mani un Zaļo un Zemnieku savienību kopumā.

Kad Agris mani uzrunāja iet viņa sarakstā, jutos nepārliecināts, māca šaubas par to, ko tad es „zaļais gurķis” starp nopietniem vīriem... Savā dzīvē esmu vadījis pēc motīva, ka jāizmanto ikkatra izdevība ko dzīve noliek tavā ceļā. Katra jauna pieredze padara mūs par stiprākām personībām, katrs klupiens un neveiksme ir iemesls, lai celtos, ietu tālāk un darītu vēl labāk.

Priekšvēlēšanu laikā, sastādot programmu, dodoties uz iedzīvotāju tikšanās, diskutējot, sapratu, ka problēmu loks mūsu novada pagastos ir visai līdzīgs. Prieks, ka iedzīvotāji nāk un runā, tikai tādā veidā mēs varam kā palīdzēt, ko ieteikt. Šis laiks priekš manis bija ļoti vērtīgs, daudz guvu un mācījos no spēcīgajiem ZZS saraksta kandidātiem.

Nevienu mirkli sev kā pašmērķi nebiju

noteicis „deputāta krēslu”. Tas bija vērtīgs process, kam ļāvos un no kura guvu. Uz zinot vēlēšanu rezultātus- jutos pārsteigts un patīkami samulsis, par man izrādīto uzticību. Ļoti novērtēju, ka tieši es varu

būt „jauniešu balss” domē, protams, aizstāvēt arī citu novada iedzīvotāju intereses.

Šobrīd jau notikušas vairākas domes un komiteju sēdes. Darbs prasa lielu iedziļināšanos un izpratni par katru jautājumu. Priekš manis lielākais vairākums no apskatāmo jautājumu loka ir, kas jauns.

Prieks, ka pie galda esam divi Kalsnavieši – es un Agris. Agris ir labs piemērs kā man tā lielai daļai deputātu un Madonas novada iedzīvotāju kopumā. Viņš uzklausa un ir ieinteresēts katrā jautājuma risināšanā.

Par lielāko prioritāti tuvākajā laikā sev esmu uzlicis vietējo problēmjautājumu apzināšanu, konkretizēšanu, lai spētu tos virzīt tālāk. Vēlos tikties ar jauniešiem, lai stāstītu par domes darbu un uzzinātu viņu viedokli par novada problēmjautājumiem.

Esmu atvērts dialogam un tikšanās, visbiežāk esmu sastopams Kalsnavas kultūras namā vai bērnu un jauniešu iniciatīvu centrā „UP’s”

Ar cieņu, **Gatis Teilis**
Tel. nr. 29126112
e-pasts: gatisteilis@gmail.com

Vasaras saulgriežu laiks

Gada garākā diena un īsākā nakts. Šajos vārdos jau slēpjas maza maģija. Šogad man pašai izdevās šo maģiju visā tās krāšņumā izbaudīt Turaidā. Kaut kas tomēr slēpjas visos šajos rituālos, dziesmās, dejās un rotaļās un ja tu ļaujies tā plūdim, tad izjūtas ir vienkārši neapprakstāmas. Katram latvietim kaut vai reizi dzīvē vajadzētu rast iespēju izbaudīt, sajūst šīs nakts burvību šādā veidā. Dziedi dziesmas, kuras tu pat neesi dzirdējis, bet vārdi paši no sevis plūst, jūti, ka tu zini, ka tu vari dziedāt kopā ar visiem. Vienkārši skaisti.

Arī Kalsnavā šogad neizpalika līgošana. Jau agri no rīta sākās kalsnaviešu aplīgošana, sākumā pa iestādēm, vēlāk pie uguns-kura, kas sildīja līgotājus skvēriņā pie kultūras nama. Šogad uguns-kura aizdegšanā piedalījās arī folkloras kopa „Vesetnieki”, kur nu bez tās, šī ir īstā reize radīt noskaņojumu. Alu, slāpju veldzēšanai un sieru spēkam bija sagādājusi pagasta pārvalde.

Neizpalika arī bez citiem jaunumiem. Savu pirmizrādi Kalsnavā piedzīvoja Anitas Grīnieces viencēliens „Ziņu dienests strādā”, kur lomās iejutās mūsu pašu kalsnavietes. Skatītāju bija pilna zāle un pēc aplausiem un puķēm spriežot, iedrošinājums turpināt iesākto.

Peoniju svētki Kalsnavā

Šogad jau septīto gadu pēc kārtas Kalsnavas arboretumā tika rīkoti svētki par godu peonijām. Laiks mūs nebija lutinājis ar saulīti un tāpēc uz svētku atklāšanu vien ziedēja tikai agrās šķirnes, bet varbūt tas tāpēc, ka arī tās kādu gadu gribēja pagozēt slavas saulītē, jo parasti citus gadus savus ziedus jau bija pārziedinājušas.

Šogad atskatoties uz citiem gadiem, pasākums likās ļoti labi noorganizēts, beidzot ieguvis savu mierīgo plūdumu, tu ej un baudi skaistumu bez kādas steigas, burzmas.

Peoniju svētku goda viesis Aldonis Vēriņš arī šogad bija ieradies un pauda prieku par to cik labi jūtas un aug peonijas šajā vienā no Vidzemes aukstākajām vietām.

Pavisam dārzā savus pumpurus raisa 240 šķirnes, no kurām 47 selekcionējis ir pats Aldonis Vēriņš. Apmeklētāji bija gan no tālienes gan arī tepat no kaimiņpagastiem un, protams, arī paši vietējie kalsnavieši. Tālākie viesi bija no Lietuvas, Igaunijas. Kā jau ierasts

dienas gaitā tika rīkota augu izsole, šogad goda vietā tika izcelts Virdžīnijas sniegpārslu koks, no kura visai daudz neatpalika Florindas pīrmula, baltegle ar visiem čiekuriņiem, austrumu biota arī ar čiekuriņiem, platlapu kalmija. Neiztika arī bez

tirgošanās priekiem, iegādāties kaut ko savam dārzam varēja arī šogad, tika piedāvāts daudz un dažādu puķu stādu,

protams, goda vietā liekot peoniju. Vēderu varēja palutināt ar dažādiem gardumiem un arī sātīgu maltīti. Darbojās dažādas radošās darbnīcas, piepūšamā pilsētiņa mazajiem apmeklētājiem. Ar savām dziesmām šogad mūs priecēja leva Akurātere,

sieviešu vokālais ansamblis „Ievziedi” no Jumurdas pagasta, vīru koris „Silvicola”. Arī citu puķu mīļotājiem bija iespēja apskatīt puķuzirnišu izstādi, kuru šurp bija atvedis selekcionārs Mārtiņš Maltenieks, dēvētais puķu zirnišu karalis. Daudzas šķirnes bija arī vēl bez nosaukuma, bet viena izstādes laikā ieguva nosaukumu „Savai zemiņai”.

Svētki bija skaisti un, manuprāt, izdevušies, lai jauka atlikusi vasara gan darbiniekiem, gan arī augiem, uzkrāt spēkus, lai varētu labi pāziņot.

Vineta Vorslova, teksts un foto

„Mana vieta”

Madonas pilsētas svētku pasākums, ko nebojāja ne vējš, ne šīs vasaras vēsums bija mūsu pagasta cienījamās mākslinieces Aija Ozoliņas darbu izstādes „Mana vieta” atklāšana.

Izstādē apskatāmie darbi atspoguļo mākslinieces radošos meklējumus un risinājumus kopš septiņdesmitajiem līdz pat mūsdienām.

Mainās tehnikas, tēmas, bet nemainās iedvesmas vieta – Veckalsnava, kuru Aija sauc par savu kopš dzimšanas. Gan radot savus darbus, gan iedvesmojot un izglītojot jaunus māksliniekus, viņas rokraksts ir dabiska vienkāršība, ko var smelties dabas vidē, gadalaiku ritmos. To savā runā izstādes atklāšanā uzsvēra gan mākslas zinātniece Ingrīda Burāne, gan izstādes atklāšanas viesi – Aijas skolnieki un mākslas cienītāji. Tieši šovasar māksliniece ar savu izstādi ir atvērusi durvis nozīmīgas savas dzīves jubilejas svinībām jūlija vidū. Mūža pieturas punktus atzīmē-

*Ingrīda Burāne par Aiju Ozoliņu.
Mika Zamarajeva foto.*

*Aija Ozoliņa ar Kirilu Šmeļkovu un Aiju Zariņu.
Kirila Šmeļkova foto.*

jot, katram cilvēkam gribas atskatīties uz padarīto, Aijai tas ir izdevies ar uzviņu – gan atskatīties, gan iepriecināt novadniekus. Lai ir veselība un spēks arī turpmāk realizēt ieceres un parādīt Kalsnavas skaistumu visiem, kuri saprot un vēlas redzēt!

Iluta Puzāne, teksts un foto

Kalsnavas pamatskolas sekmēs labākie skolēni apmeklēja AHHA centrā Tartu

Mūsu skolai jau vairāku gadu garumā ir tradīcija, katru mēnesi katrā klasē noskaidrot sekmēs labāko skolēnu „TOP 5”. Šādā veidā, krājot punktus, gada noslēgumā trīs skolēni no katras klases (izņemot 1. klasi, jo viņu sasniegumus vēl nevērtē ballēs), kuriem ir vislielākais punktu skaits dodas tā saucamajā „LABINIEKU” ekskursijā. Šogad savu daļību šajā pasākumā izcīnīja:

2. klase

Rainers Puzāns
Roberts Skeranskis
Paula Zariņa

3. klase

Elizabete Bruka
Alise Orlova
Kristīne Bernāne
Marija Jurjāse

4. klase

Arina Gadžijeva, bet ekskursijā nedevās. Viņas vietā brauca 4. vietas ieguvēja Agnese Gurska

Gatis Vilsons
Adrija Sondore

5. klase

Elīna Kalniņa
Meldra Oga
Laura Gadžijeva, bet ekskursijā nedevās. Viņas vietā brauca 4. vietas ieguvējs Ralfs Puzāns

6. klase

Ieva Karīna Gaijsa
Dagnija Mažajeva
Kristers Orlovs

7. klase

Marija Mežāne
Toms Orlovs
Elīna Šulmene, bet ekskursijā nedevās. Viņas vietā brauca 4. vietas ieguvējs Mareks Kosmačevskis

8. klase

Anete Vorslova
Salvis Mežāns
Viktorija Silvestrova

9. klase

Elizabete Ozoliņa
Līva Fridrihsone, bet ekskursijā nedevās. Viņas vietā brauca 6. vietas ieguvēja Paula Barone
Ralfs Jurjāss

Atšķirībā no citiem gadiem, šogad, pateicoties mūsu skolas absolventa Mārim Peilāna ziedojumam, mums bija iespēja pabūt tuvajās ārzemēs un apmeklēt AHHA centru Tartu Igaunijā, tai skaitā noskatīties 4D kino, kurš visus pārsteidza un iepriecināja. Kaut arī ceļā kopumā bija jāpavada garas stundas, katrs atrada sev nodarbi kopā ar klases vai skolas bied-

riem. Ekskursijas laikā valdīja patiesi jauka atmosfēra, arī mums kā skolotājiem bija prieks būt kopā ar tik atraktīviem, jautriem un zināt gribošiem bērniem.

Paldies, Mārim Peilānam par šādu iespēju un jaukajiem brīžiem, kurus piedzīvojām noslēdzot 2016./17. mācību gadu!

Ceļojums skolu vēsturē

Viss sākās no senas fotogrāfijas, kurā Jāņukalna skolas skolotāji Aleksandrs un Ieva Stērstiņi ar saviem skolēniem nofotografējušies skolas pagalmā.... Kāpēc meklēt to vietu dabā vienai pašai, ja interesantāk to ir izdarīt pulciņā. Pulciņš atradās skolas bērnu izskatā. Pēdējā skolas nedēļā 1. un 2. klases bērni ar audzinātājiem un senāk Kalsnavas skolas beigušām kundzēm devās skolu meklējumos.

Pirmā pieturas vieta Jāņukalna skola, kura darbojās vēl 70. gados, šobrīd žēlīgi stāv ceļa malā. Bet tā kā mums līdzī bija šīs skolas skolnieces Maija un Valentīna, tad bērni itin viegli varēja iztēloties, kur atradās skolas mācību telpas, kur skolas virtuve un guļamtelpas. Jāņukalna skola pēc slēgšanas vēl līdz nonākšanai privātpašumā bija dzīvojamā māja pagasta iedzīvotājiem. Bērni atrada vietu, kura varētu būt īstā, kur tapa gadsimtu vecā fotogrāfija. Tur arī tapa mūsu 21. gadsimta foto....uz grausta fona. Pirmais secinājums mums, lielai daļai radās jau dodoties uz autobusu, kājām ejot, var redzēt vairāk, uzzināt vairāk – arī vienkārši paejot garām Jāņukalna pareizticīgo baznīcai, vienīgajai celtnei, kas joprojām atgādina par Jāņukalnu kā par gaišu kultūras centru.

Nākamais mūsu pieturas punkts ir Gribēnu skola, kas nezinātājam viegli palaižama garām, jo saplaukušo lapu biežoknī arī lēnām drūp skolotāju Augusta un Marijas Siliņu vadītā 1. pakāpes 3. – 4. klases pamatskola. Savulaik degusi un 50. gados atdevusi savu inventāru Dūdumu skolai, tā pārdzīvojuši arī vistu fermas likteni. Drūmums pagaist, kad virzoties skolas pagalmā, redzam alejas godību, apjaušam skolas parka plašumu. To nevar aizēnot saaugušie krūmi un saimnieciskā darbība.

Mums priekšā garāks ceļš caur Rūķīšiem, garām Mācītāja muižas drupām, līdz Talejas upes caurtekai, kur sākas skrējiens pa gaiļbiksīšu pļavām. Cik labi, ka ceļš ir autobusam neizbraucams, jo tad izpaliktu ziedu klēpji. Ceļš ir garš līdz Liepiņskolai, bet tā mēs varam izbaudīt to laiku skolēnu ikdienu, kad bija jāiet kājām un nevienam tas nelikās par grūtu. Šī ēka, kas ir mazliet labāk saglabāties grausts savulaik saukta par 2. pakāpes pamatskolu 5. – 6. klases skolēniem, un nosaukumu ieguvusi, tā laika skolas direktoram Reinholdam Liepiņam un viņa kundzei Bertai darbojoties izglītības laukā.

Kalsnaviešiem būtu interesanti apmeklēt Talejas upes gravas, tieši šeit, apkārtnes skaistuma iedvesmoti, 18 gs. sākumā tā laika Kalsnavas zemnieku liktenis lēmēji dibināja pirmo skolu.

Šīs trīs skolas – Jāņukalns, Gribēni un Liepiņa skola deva mūsu pagasta bērniem pilnu sešu klašu pamatskolas izglītību. 50. gadu vidū skolu ierīkoja Dūdumos, bet ātri vien neparocīgā novietojuma dēļ, pārcēla uz Jaunkalsnavas muižu un muižas veco zirgu stalli.

Vēsturiskās patiesības labad jāpieņem, ka mūsu brauciens veda arī garām Veckalsnava kapiem, kur apmeklējām Jāņa Sārta, ievērojama mūsu pagasta literāta atdusas vietu. Uzzinājām un atcerējāmies viņa mūža gaitu un devumu Latvijai, kā arī Dūdumos, runājot par skolu, pamājam sveikas viņa dzimtajām mājām.

Iespaidiem piesātinātais ceļojums mums lika aizdomāties par skolu ēku likteni, ēkas ir laika rata zobu sagrauztas un tikai cilvēku atmiņas ir tā vieta, kur tās

joprojām ir staltas, varenas, svarīgas un koptas. Jautājums, vai varam dzīvot no atmiņām? Bieži vien tās ir pārāk ideālas, realitāte ir daudz sāpīgāka. Bet viens ir skaidrs – šis laiks mīl vecumu un senatni savtīgā veidā, tāpēc tikai pašu Kalsnavas pagasta vēsturiski nozīmīgo ēku īpašnieku ziņā ir, cik daudz līdzekļu, un uzmanības viņi var veltīt un cik daudz goda atdot mūsu vēsturei. Beznosacījuma mīlestība piederas ideālistiem. Tomēr nebūsim tikai soģi, bet apzināsimies, cik daudz visa kā ir bijis, cik daudz no zudušas Latvijas bagātībām ir mūsu pagastā.

Paldies visiem ekskursijas dalībniekiem par ieinteresētību un pacietību, un prieku, ko sniedz vienkārša kopā būšana!

„Dabas skaitīšana” arī Kalsnavā

Daudzi no mums jūnija sākumā saņēma vēstules ar informāciju, ka īpašumā tiks veikti biotopu apsekošanas darbi. Eiropas Savienības nozīmes aizsargājamo biotopu apsekošana jeb „Dabas skaitīšana”. Izlasot šo vēstuli pati mazliet vairāk papētīju, kur kas aug un vai ir daudz mums apkārt šo dabas brīnumu, kuriem ikdienā staigājām garām un uztveram to kā pašu par sevi saprotamu mūsu dzīves sastāvdaļu. Izrādās vajag skaitīt, bet kā var saskaitīt un izmērīt nenovērtējamo? Teju katrā tīrumā, kas netiek mehāniski apstrādāts (te domāts aršana) mēs ieraudzīsim naktsvijoles, dzegužpirkstītes, dzegužpuķes, cīruļšus. Citur pa vienam augam, vietām lielās grupās. Daudzgadīgās mēnesenes ir iecienījušas Savītes krastus. Rūsganā melnceres manīju slapjā meža pļaviņā. Villainā gundega paslēpusies alkšņu, bērzu audzēs, kur tās veldzē turpat no zemes burbuļojošs avotiņš, riestu rubeņi, egļu biežoknī paslēpies lūsis, dzeltenās cielaiviņas vij savas ligzdiņas. Kur tik skaties vari pamanīt kaut ko kas ir iekļauts Latvijas Sarkanajā grāmatā, īpaši aizsargājamo augu sarakstā. Nevajag nekur tālu doties viss ir tepat uz vietas Kalsnavas pļavās un mežos. Te jau vien visu vasaru „eksperimentiem” būtu ko darīt. Un tomēr dabā ir jāsaudzē pilnīgi viss. Bet ir jābūt arī uzmanīgiem. Ir vietas, kur var manīt indīgos augus, kas paslēpusies turpat starp miermīlīgajiem savas sugas brāļiem. Melnās čūskogas var sajaukt ar mellenēm, ja neesi labs ogu pazinējs, melnā drīgene pievilina ar skaistajiem ziediem un vēlāk ar interesantajām sēkļu pogaļām. Palasot materiālus Latvijas florā ir apmēram 100 indīgo augu sugu. Lai izvairītos no saindēšanās, nepazīstamus augus labāk neaiztiksīm un negaršosīm, papriecēsīm tikai acis, jo tiešām savu reizi šie augi pārsteidz ar savu krāšņumu. Saudzēsīm sevi un mūsu skaisto Latvijas dabu.

Saitē www.skaitamdabu.gov.lv ir atrodama rokasgrāmata, kur plašāk ir izklāstīts viss par un ap „Dabas skaitīšanu”.

Vineta Vorslova, teksts un foto

Melnā drīgene.

Dzegužpirkstītes.

Skabioza.

Naktsvijole.

„Mazās Pūces” ceļojums „Trušu karaļvalstī”

Pavasaris mūs iepriecināja, ne tikai ar saules siltumu, putnu čalošanu, puķu ziedēšanu, bet tas bija arī ekskursijām un citiem interesantiem piedzīvojumiem bagāts laiks. Tā arī šogad, 26. maijā daļa Kalšnavas pamatskolas sākumskolnieku viesojās Trušu karaļvalstī Lēdmanes pagastā. Skolēni teica, ka ļoti patika barot trusīšus, zosis un āžus ar līdzpaņemtajiem našķiem: burkāniem, kāpostiem un maizīti. Interesantas bija dabas takas, kuras drosmīgākie mēroja ar basām kājām, nebaudoties no akmeņiem un čiekuriem. Pārsteidzošas šķita šūpoles, kuras atgādināja milzu māju ar galdu un soliem. Izbaudot dabas jauku-

mus skolēni ar prieku mielojās ar mājas saimnieku pagatavotajām pankūkām.

Šī ekskursija bija kā balva skolēniem par centību, pozitīvu attieksmi un labu uzvedību visa mācību gada garumā. Par iespēju pacieņoties jaukā Latvijā dabas stūrīti Paldies ir jāpasaka mūsu skolas absolventam Mārim Peilānam!

Sk. Sandra Kukāre un Ilga Vilkaušā

Dižkoku apzināšana Latvijas simtgadei

Ko mēs mērām parasti? Garumu, platumu, laukumu, tilpumu, masu, spēku, ietekmi un laiku. Droši vien daudz ko vēl, bet šoreiz runa par bagātībām, ko šogad Kalšnavā tik spilgti iezīmēja Teteru dižozola jaunatklājēju un atbrīvotāju iniciatīva. Tā patiešām notika, ka šī pasākuma ietekmē, radās interese, vai tik vien kā šis ozols un Veckalšnavas vecā ceļa alejas liepas izpelnījušās dižkoka emblēmu un ievērību.

Pirmā doma jeb kur meklēt dižkokus liek ieskatīties rekomendējošos rakstos. Parasti iesaka paskatīties vecos parkos. Vecie parki mēdz būt pie dažām sabiedriski nozīmīgām vietām, kuras gadu gaitā ir pamestas un nekoņas, kur

šie koki var brīvi turpināt savu dzīvi. Tā lūk, nu jau tradicionālajā novadpētniecības ekskursijā pa Kalšnavas pagasta skaistākajām vietām Gribēnu skolas teritorijā tika ieraudzīts ozols, kas atbilst statusam, bet līdz šim neparādās dižkoku sarakstos. Veidi kā atrast dižkoku ir visdažādākie – tu vari būt dzīvojis vietā, kur tāds aug. Dažreiz mums bērniņā liekas, ka visi redzamie ir dižkoki, bet īstajiem ir tendence saglabāt savu diženumu arī tad, kad mēs izaugam no savas bērniņas. Tādi divi ozoli tika atrasti Ramuļēnu māju teritorijā, droši vien ļoti labi zināmi to īpašniekiem. Dažkārt laimējas arī nejaušības rezultātā atklāt milžus un elpu aizraujošus skatus kā tas ir gadījies Ramuļēnu kalnā un Ozolkalnā.

Tās ir tikai vispārīgi ieskicētas norādes, kur Kalšnavā ko varētu meklēt. Viss ir jāatklāj katram pašam, bet ir ļoti skaisti, ja atklāšanas vēlmē sakrīt ar organizētu pasākumu kā tas šobrīd ir ar ainavu un dižkoku apzināšanu. Iedvesmu un motivāciju meklējiet <http://lv100.lv/iesais-ties/ainavu-dargumi/> un <https://karte.ozols.gov.lv/koki/index.html>.

Lai veicas ieraudzīt!

Iluta Puzāne

Latvijas čempionāts makšķerēšanā ar pludiņu tautas klasē

1. un 2. jūlijā Kalsnavas pagastā norisinājās Latvijas čempionāts makšķerēšanā ar pludiņu tautas klasē. Sacensības notika Aiviekstes upē, pie atpūtas bāzes „Vētraines”.

Kā jau ierasts, pulcēšanās notika Kalsnavas pamatskolas pagalmā, ne agri no rīta, bet pusdienlaikā, jo makšķernieki sacensības sāka tikai pēcpusdienā. Sacensības tika sadalītas divos posmos, katrā pa četrām stundām, pirmajā dienā no plkst. 15.00 – 19.00, bet otrajā dienā no plkst. 8.00 – 12.00. Sacensības tika aicinātas komandas, gan individuālie dalībnieki, pavisam tika izveidotas 11 komandas (trīs dalībnieki katrā, vienā sanāca tikai divi), 32 dalībnieki. Pirms sacensībām reģistrēšanās, pārbaudīts vai viss atbilst noteikumiem, iepazīstināts ar sacensību norisi, atrašanās vietu.

„Šogad ir visvairāk dalībnieku, no visiem aizvadītajiem mačiem – Viktors Ūdris, atbildīgais par sacensību norisi – paši tālākie ir ieradušies no Priekules, kuri pat izveidoja divas komandas. Ikgadējie dalībnieki arī nav gājuši mazumā, no Mētrienas ir divas komandas, vēl ir divas komandas no Mālpils, pārstāvēts ir Jēkabpils, Līvāni, apvienotā komanda (Rīga un Talsi), komanda no Valmieras, ko vēlāk nodēvējām „Ģimene” un, protams, komanda no Kalsnavas. Laika apstākļi mūs nelutināja, tik slikta cope sen nebija bijusi, bet neskatoties uz visu, dalībnieki izskatās apmierināti un man ir liels gandarījums, ka viss ir izdevies. Protams, liels paldies par atbalstu Latvijas makšķerēšanas sporta federācijai, Kalsnavas pagasta pārvaldei, Mārietei Rūlietei un Edmundam Dzilnam. Pirmo trīs vietu ieguvēji ieguva kausus un pārsteiguma balvas no sacensību organizētājiem.”

Sacensības tika vērtētas pa posmiem un tad sakaitot kopā abu dienu rezultātus, kā labākais individuālajā kopvērtējumā bija Raimonds Purniņš no Rīgas 2 punkti, otrajā vietā – Jurijs Nikandrovs no Jēkabpils 3 punkti, trešā vietā – Pēteris Vorobjovs 4 punkti (Jēkabpils), ceturtnā vietā – Pēteris Svārs 4 punkti (Priekule), piektā vietā Jānis Volkovs 4 punkti (Rīga). Šeit vietu noteica loma svārs, jo iegūto punktu skaits kungiem bija vienāds.

Komandu konkurencē

1. vieta 13,5 punkti „Sapals” – Igors Kude (Talsi), Jānis Volkovs (Rīga), Raimonds Purniņš (Rīga),

2. vieta 21 punkti „Jēkabpils” – Jurijs Nikandrovs, Ivars Mednis, Pēteris Vorobjovs

3. vieta 27,5 punkti „Priekule I – Ivs Brūders, Ģirts Ločmelis, Edgars Jaunzejmis.

4. vieta 29,5 punkti „Āķis”

5. vieta 32 punkti „Priekule II”

6. vieta 37,5 punkti „Mētriena I”

7. vieta 38 punkti „Kalsnava”

8. vieta 44,5 punkti „Ģimene”

9. vieta 47 punkti „Mālpils zivis I”

10. vieta 48 punkti „Mētriena II”

11. vieta 48,5 punkti „Mālpils zivis II”

Par sacensībām bija gandarīti visi dalībnieki arī pašas jaunākās dalībnieces no Mālpils komandas Evija un Sabīne. Evija jau aizrāvusies ar makšķerēšanu no trīs gadu vecuma ejot līdz tētim, ģimenē ir vēl bērni, bet šī aizraušanās ir tikai Evijai, tagad arī ievilinot šajos tīklos savu draudzeni Sabīni. „Šī ir ļoti laba atpūta, tu esi dabā, ūdens tevi nomierina un protams, ja vēl ķeras, tad pavisam. Mūsu novēlējums ir vairāk jauniešiem izmantot šādu atpūtas veidu, katram ir vērts pamēģināt un saprast, cik tas ir labi.” stāta meitenes. Evija arī palīdz tētim organizēt dažādas sacensības novada teritorijā un tāpēc

makšķerēšanai ne vienmēr pietiek tik daudz laika cik gribētos. Pati ir piedalījusies dažādos mačos gan jauniešu, gan nu jau pieaugušo, skatoties uz vecuma ierobežojumiem. Arī viens no ikgadējiem sacensību dalībniekiem Jurijs no Jēkabpils savu bērnību atceras jau ar makšķeri rokās, jo tā ir pavadīta pa Daugavu ar tēti, draugiem. „Vieta laba, tikai laiks varēja būt labāks, bet nevar jau visu gribēt, pagājušogad veterānu mačos šajā pašā vietā, izdevās noķert 2,500 kg smagu plaudēnu. Ieguva otro vietu. Sacensības piedalos jau ļoti sen, kā smejos visu mūžu. Tā ir laba atpūta.” Veiksmīgi ir noslēdzies Latvijas čempionāts makšķerēšanā ar pludiņu tautas klasē un kā redzams pēc dalībnieku skaita, kas katru gadu paliek lielāks, šī aizraušanās neiet mazumā, protams, ir daudz vairāk makšķerēšanas cienītāju, kuri vēl nav saņēmušies piedalīties sacensībās, bet varbūt nākošais gads, būs tieši viņu iespēja gūt panākumus un parādīt savas prasmes izvilināt kādu zelta zivtiņu.

Vineta Vorslova, avīzes veidotāja

12.
augustā

Kalsnavas pagasta svētki

- ◆ Auto orientēšanās pa Kalsnavas pagastu
- ◆ Orientēšanās bērniem
- ◆ Radošās darbnīcas bērniem
- ◆ Koncerts „Īsa pamācība mīlēšanā Kalsnavā”
- ◆ Balle ar grupu „Starpbrīdis” /Pamatskolas iekšpagalmā, lietus gadījumā kultūras namā/

29. jūlijā plkst. 14.00

KAPUSVĒTKI VECKALSNAVAS KAPOS

Sakarā ar saimnieka aiziešanu
mūžībā **jaunas mājas
meklē dzīvespriecīgs
suņu puika.**

Interesēties pa tālr. 26461632

Vēlos izteikt patiesu paldies
Veckalsnavas kapu pārzinei Astrai.
Paldies par Jūsu atbalstu, sapratni,
līdzjūtību, paldies par mierinājumu,
padomu un palīdzību! Lai jums vēl
ilgi, darbīgi, veiksmīgi un veselīgi
dzīves gadi!

Un vēl – nedaudz pārdomām.
Latviešu tautai ir īpaša kapu kultūra,
tieši tāpēc mani raisa pārdomas par
cilvēkiem, kuriem kapi nav svēta vie-
ta, kuri atļaujas apganīt cilvēka piemi-
ņu raujot no kapu kopīgas ziedus un
aizgājējiem veltītās atvadu lentas.

Ja cilvēkā ir tik liels naidis un ne-
cieņa, ja vēl dzīvam esot var kļūgt-
vari nosprāgt, kas tevi glabās – varbūt
nevajag doties uz bērēm un demolēt
kapus! Par šādu rīcību bija ir un būs
jāmaksā. Un viss, par ko var atpirkties
par naudu, ir tikai brīdinājumi, patie-
sa samaksa naudu neprasīs. Tāpēc,
pirms ejam uz kapiem, padomājam,
vai patiešām to vēlamies. Attieksme,
kultūra un spēja adekvāti uzvesties, ir
katra paša ziņā...

Ar cieņu, **Dace**

2. augustā

Kalsnavas kultūras namā
Bērnu mūzikas skolu audzēkņu

Vasaras nometnes

„Daba pilna mūzikas”

KONCERTS

„KALSNAVAS AVĪZE”

Izdevējs: Kalsnavas pagasta pārvalde
Pārupes iela 2, Jaunkalsnava,
Madonas nov., LV-4860
tālr. 64807250, 64807253,
kalsnava@madona.lv, kalsnavlv@inbox.lv

Informāciju apkopo: Vineta Vorslova
tālr. 64807251, kalsnava.bibl@inbox.lv

Iespiests: SIA „Erante”, tālr. 64860983, 25767030

Tirāža: 500 eks.

Par rakstu saturu un faktu precizitāti atbild rakstu autori

Noriet saule vakarā,
Meža galus zeltīdama;
Nolīkst klusi sirmā galva,
Saules ceļu aiziedama.

(Latviešu tautasdziesma)

Mūžībā azgājuši:

Dainis Krieviņš
17.05. 83 gadu vecumā

Pēteris Purviņš
21.05. 71 gadu vecumā

Mirdza Bērziņa
06.06.75 gadu vecumā

Silvija Kuzmiča
16.06. 93 gadu vecumā